

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ
ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΟΥ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕλληνικής Φιλοσοφίας
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΟΣ

Τὸ τρισκαιδεκάτου περιέχει τῆς Ἀσίας τὴν ἀπὸ τῆς Προποντίδος κάτω-
θεν ἀπὸ Κυζίκου ἀρχομένην, καὶ ἐφεξῆς τὴν ταύτην παραλίαν πᾶσαν,
— τοὺς γῆστος ὑπάρχουσιν ἔγγρονίζει δὲ μάλιστα τῇ Τροίᾳ, εἰ.
καὶ ἐρημος, διὰ τὸ ἐπίσημον αὐτῆς καὶ πολυθρύλλητον ἐκ τοῦ
πολέμου.

ΚΕΦ. Α.

§. 1.

Μέχρι μὲν δεῦρο ἀφωρίσθω τὰ περὶ τῆς Φρυγίας. Ἐπου— 581.
ιώτες δὲ πόλιν ἐπὶ τὴν Προποντίδα, καὶ τὴν ἐφεξῆς τῷ Αἰ-
σηπῷ παραλίαν, τὴν αὐτὴν τῆς περιοδείας ταξίν ἀποδώσομεν.
Ἔσι δὲ Τρωάς πρώτη τῆς παραλίας ταύτης, ἵνε τὸ πολυθρύλ-
λητον, καίπερ ἐν ἐρειπίοις καὶ ἐν ἐρημίᾳ λειπομένης, δημος
πολυλογίαν οὐ τὴν τυχοῦσαν παρέχει τῇ γραφῇ. Πρὸς τοῦτο
δὲ συγγνώμης δεῖ καὶ παρακλήσεως, δημος τὴν αὐτίαν τοῦ μή-
κους μὴ ἡμῖν μᾶλλον ἀνάπτοιεν οἱ ἐντυγχάνοντες, ή τοῖς σφό-
δρα ποθοῦσι τῶν ἐνδόξων καὶ παλαιῶν γνῶσιν προσλαμ-
βάσει δὲ τῷ μήκει καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἐποικησάντων τὴν χώραν

Δ δ 3

Ε.Γ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

581. Ἐλλήνων τε καὶ βαρβάρων, καὶ οἱ συγγραφεῖς, οὐχὶ τὰ αὐτὰ χράφουτες περὶ τῶν αὐτῶν, οὐδὲ σαφῶς πάντα· ὃν ἐν τοῖς πρώτοις ἐσὶν Ὀμηρος, εἰκάζειν περὶ τῶν πλείσων παρέχων. Δεῖ δὲ καὶ τὰ τούτου διαιτᾶν καὶ τὰ τῶν ἀλλων, ὑπογράψαντας πρότερον ἐν κεφαλαίῳ τὴν τῶν τόπων φύσιν.

§. 2.

Απὸ ὅη τῆς Κυζικηνῆς καὶ τῶν περὶ Αἰσηπον τόπων καὶ Γράνικου, μέχρι Αβύδου καὶ Σησοῦ, τὴν τῆς Προποντίδος παραλίαν εἶναι συμβαίνει· ἀπὸ δὲ Αβύδου μέχρι Λεκτοῦ τὰ περὶ Ἰλιον, καὶ Τένεδον, καὶ Ἀλεξανδρειαν τὴν Τρωάδα· πάντων δὲ τούτων ὑπέρχειται ἡ Ἰδη τὸ ὄρος, μέχρι Λεκτοῦ καθῆκουσα· ἀπὸ Λεκτοῦ δὲ μέχρι Καΐκου ποταμοῦ καὶ τῶν Κανῶν λεγομένων ἐσὶ τὰ περὶ Άσσου, καὶ Ἀδραμύττιου, καὶ Αταρούεα, καὶ Πιτανῆς, καὶ τὸν Ἐλαιϊτικὸν κόλπον· οἵς πάσιν ἀντιπαρήκει

ἡ τῶν Λεσβίων νῆσος· εἴθ' ἐξῆς τὰ περὶ Κύμην, μέχρις Ἐρμου καὶ Φωκαίας, ἢ περ ἀρχὴν μὲν τῆς Ἰωνίας ἐσὶ, πέρας δὲ τῆς Αἰολίδος. Τοιούτων δὲ τῶν τόπων ὄντων, ὁ μὲν Ποιητής ἀπὸ τῶν περὶ Αἰσηπον τόπων, καὶ τῶν περὶ τὴν νῦν Κυζικηνὴν χώραν, ὑπαγορεύει μάλιστα τοὺς Τρῶας ἀρξαν μέχρι τοῦ Καΐκου ποταμοῦ διηρημένους κατὰ δυναστείας εἰς ὄκτω μερίδας, ἡ καὶ ἐννέα· τὸ δὲ τῶν ἀλλων ἐπικούρων πλῆθος ἐν τοῖς συμμάχοις διαριθμεῖται.

§. 3.

Οἱ δὲ ὕσερον τοὺς ὄρους οὐ τοὺς αὐτοὺς λέγουσι, καὶ τοῖς ὄνόμασι χρῶνται διηλαγμένως, αἱρέσσεις νέμοντες πλείους. Μάλιστα δὲ αἱ τῶν Ἐλλήνων ἀποικίαι παρεσχήκασι λόγουν· ἦτοι μὲν ἡ Ἰωνική· πλείουν γάρ διέσηκε τῆς Τρωάδος· ἡ δὲ τῶν Αἰολέων παντάπασι· καὶ διην γάρ ἐσκεδάσθη ἀπὸ τῆς

Κυζικηνῆς μέχρι τοῦ Καίκου, καὶ ἐπελαθεν ἔτι πλέον τὴν με- 582.
 ταξὺ τοῦ Καίκου καὶ τοῦ Ἐρμού ποταμοῦ. Τέτρασι γάρ δὴ
 γενεαῖς πρεσβυτέρων φασὶ τὴν Αἰολικὴν ἀποικίαν τῆς Ἰωνικῆς·
 διατριβὰς δὲ λαβεῖν καὶ χρόνους μακροτέρους. Όρέσην μὲν γάρ
 ἀρέσαι τοῦ σόλου τούτου δὲ ἐν Ἀρκαδίᾳ τελευτήσαντος τὸν βίον,
 διαδέξασθαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ Πενθέλον, καὶ προελθεῖν μέχρι
 Θράκης, ἐξηκούτα ἔτεσι τῶν Τρωϊκῶν ὕσερον, ὑπ' αὐτὴν τὴν
 τῶν Ἡρακλειδῶν εἰς Πελοπόννησον καθοδον· εἰτ' Ἀρχέλαου,
 υἱὸν ἔκεινου, περαιώσαι τὸν Αἰολικὸν σόλον εἰς τὴν νῦν Κυζι-
 κηνήν, τὴν περὶ τὸ Δασκύλιον. Γραῖν δὲ, τὸν υἱὸν τούτου τὸν
 γεώτατον, προελθόντα μέχρι τοῦ Γρανίκου ποταμοῦ, καὶ παρ-
 εσκευασμένον ἄμεινον, περαιώσαι τὸ πλέον τῆς σρατιᾶς εἰς
 Λέσβον, καὶ κατασχεῖν αὐτὴν. Κλεύην δὲ, τὸν Δώρου, καὶ
 Μαλαὸν, καὶ αὐτοὺς ἀπογόνους ὅντας Ἀγαμέμνονος, συναγα-
 γεῖν μὲν τὴν σρατιὰν κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, καθ' ὃν καὶ
 Πενθέλος· ἀλλὰ τὸν μὲν τοῦ Πενθέλου σόλον φεύγειναι περαι-
 ωθέντα ἐκ τῆς Θράκης εἰς τὸν Ἀσίαν· τούτους δὲ περὶ τὴν
 Λοκρίδα καὶ τὸ Φρύκιον ὄρος διατρίψαι πολὺν χρόνον· ὕσερον
 δὲ διαβάντας ἱτίσαι τὴν Κύμην, τὴν Φρικωνίδα κληροεῖσαν ἀπὸ
 τοῦ Λοκρικοῦ ὄρους.

§. 4.

Τῶν Αἰολέων τοίνυν καθ' ὅλην σκεδασθέντων τὴν χώραν,
 ἣν ἔφαμεν ὑπὸ τοῦ Ποιητοῦ λέγεσθαι Τρωϊκὴν, οἱ δὲ ὕσερον,
 οἱ μὲν πᾶσαν Αἰολίδα προσαγορεύοντες, οἱ δὲ μέρος· καὶ
 Τροίαν, οἱ μὲν ὅλην, οἱ δὲ μέρος αὐτῆς, οὐδὲν ὅλως ἀλλο-
 λοις ὁμολογοῦντες. Εὔθυνς γάρ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν Προποντίδα
 τόπων ὁ μὲν Ὁμηρος ἀπὸ τοῦ Αἰσθέπου τὴν ἀρχὴν ποιεῖται τῆς
 Τρωΐδος· Εὔδοξος δὲ ἀπὸ Πριάπου καὶ Ἀρτώκης, τοῦ ἐν τῇ
 Κυζικηνῶν νήσῳ χωρίου σύνταίρουτος τῷ Πριάπῳ, συζείλων

Δ δ 4

583. ἐπ' ἔλαττον τοὺς ὄρους. Δαμάσης δὲ ἔτι μᾶλλον συσέλλει ἀπὸ Παρίου. Καὶ γὰρ οὗτος μὲν ἐώς Λεκτοῦ προσήγει· ἄλλοι δὲ ἄλλως. Χάρων δὲ ὁ Λαμψακηνὸς τριακοσίους ἄλλους ἀφαιρεῖ σαδίους, ἀπὸ Πρακτίου ἀρχόμενος· τασσοῦτοι γάρ εἰσιν ἀπὸ Παρίου εἰς Πρακτίου· ἐώς μέντοι Αἰδραμυττίου πρόεισι. Σκύλαξ δὲ ὁ Καρυανθεὺς ἀπὸ Αἴνδου ἕρχεται. Όμοιῶς δὲ τὴν Αἰολίδα. Ἐφορεος μὲν λέγεται ἀπὸ Αἴνδου μέχρι Κύμης· ἄλλοι δὲ ἄλλως.

§. 5.

Τοπογραφεῖ δὲ μᾶλιστα τὴν ὄντως λεγομένην Τροίαν ἡ τῆς **Ιδης** Νέσις, ὄρους ὑψηλοῦ, βλέποντος πρὸς δύσιν καὶ τὴν ταύτην Θαλατταν, μικρὰ δὲ ἐπιστρέφοντος καὶ πρὸς ἄρκτον καὶ τὴν ταύτην παραλίαν. Εἶι δὲ αὕτη μὲν τῆς Προποντίδος ἀπὸ τῶν περὶ Αἴνδου σενῶν ἐπὶ τὸν Αἴσηπον καὶ τὸν Κυζικηνὸν· ἡ δὲ ἐσπερία Θαλαττα ἐ τε Εὔλησποντός εἶν, ἐνῷ καὶ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος. Πολλοὺς δὲ ἔχουσα πρόποδας ἡ Ιδη, καὶ σκολοπενδρώδης οὖσα τὸ σχῆμα, ἐσχάτοις ἀφορίζεται τούτοις, τῷ τε περὶ τὴν Ζέλειαν ἀκρωτηρίῳ, καὶ τῷ καλαυρένῳ Λεκτῷ· τῷ μὲν, τελευτῶντι εἰς τὴν μεσόγαιαν μικρὸν ὑπὲρ τῆς Κυζικηνῆς (καὶ δὴ καὶ εἴτε νῦν ἡ Ζέλεια τῶν Κυζικηνῶν), τὸ δὲ Λεκτὸν εἰς τὸ πέλαγος καθήκει τὸ Αἰγαῖον, ἐν παράπλῳ κείμενον τοῖς ἐκ Τενέδου πλέουσιν εἰς Λέσβον.

Ιδην δὲ ἐκανον πολυπέδακα, μπέρχ Θηρῶν,
Λεκτὸν, ὅπει πρῶτον λιπέτην ἄλλα

Τύπος καὶ Ἡρα, τοῖς οὖσιν οἰκείως τοῦ Ποιητοῦ φράζοντος τὸ Λεκτόν· καὶ γὰρ ὅτι τῆς Ιδης ἐσὶ τὸ Λεκτόν, καὶ διότι πρώτη ἀπέβασις ἐκ Θαλάττης αὕτη τοῖς ἐπὶ τὴν Ιδην ἀνιοῦσιν, εἴρηκεν ὄρθως· [ώς] καὶ τὸ πολυπέδακα· εὐϋδρότατον γάρ κατά

ταῦτα μαθεῖσα τὸ δρός· δηλοῦ δὲ τὸ πλήνος τῶν ποταμῶν, 583.

Οὓσαις ἀπ' Ἰδαίων ὁρέων ἄλας προρέουσι,

Ρῆσός θ', Ἐπτάπορος τε,

καὶ οἱ ἔξης, οὓς ἔκεινος εἶρηκε. Καὶ ἡμῖν νυνὶ πάρεστι
ὁρᾶν τούς τε πρόποδας τοὺς ἐσχάτους ἐφ' ἑκάτερα οὗτως,
τὸ Λεκτὸν καὶ τὴν Ζελείαν. Οἰκείως τούτων καὶ τὴν ἀερώ-
ρεισν ἀφορίζει, Γάργαρον ἄκρον· καὶ γὰρ νῦν Γάργαρον ἐν
τοῖς ἄνω μέρεσι τῆς Ἰδης δείκνυται τόπος, ἀφ' οὗ τὰ νῦν
Γάργαρα πόλις Αἰολικῇ. Εὐτὸς μὲν οὖν τῆς Ζελείας καὶ τοῦ
Λεκτοῦ πρῶτός ἐστιν ἀπὸ τῆς Προποντίδος ἀρξαμένοις μέχρι τῶν
κατ' Αἴγαδον σενῶν· εἶτ' ἔξω τῆς Προποντίδος τὰ μέχρι Λεκτοῦ.

§. 6.

Κάμψαντι δὲ τὸ Λεκτὸν ἀνηχεῦται κόλπος μέγας, δυνὴ ἡ Ἰδη
ποιεῖ πρὸς τὴν ἥπειρον ἀποχωροῦσα ἀπὸ τοῦ Λεκτοῦ, καὶ αἱ 584.
Κάναι, τὸ ἐκ Θατέρου μέρους ἀντικείμενον ἀκρωτήριον τῷ
Λεκτῷ καλοῦσι δ' οἱ μὲν Ἰδαιῶν κόλπον, οἱ δὲ Ἀδραμυττηνόν.
Ἐν τούτῳ δὲ αἱ τῶν Αἰολέων πόλεις μέχρι τῶν ἐκβολῶν τοῦ
Ἐρμοῦ, καθάπερ εἰρήκαμεν. Εἴρηται δὲ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν,
ὅτι τοῖς ἐκ Βυζαντίου πλέουσι πρὸς νότου ἐπ' εὐθείας ἐστὶν ὁ
πλοῦς, πρῶτον ἐπὶ Σητὸν καὶ Αἴγαδον διὰ μέσης τῆς Προπον-
τίδος, ἐπειτα ἡ παραλία τῆς Ασίας μέχρι Καρίας. Ταύτην δὴ
φυλάττοντας χρὴ τὴν ὑπόθεσιν ἀκούειν τῶν ἔξης, καὶ λέγωμεν
κόλπους τινὰς ἐν αὐτῇ τῇ παραλίᾳ, τάς γε ἄκρας δεῖ νοεῖν,
τὰς ποιούσας αὐτοὺς, ἐπὶ τῆς αὐτῆς γραμμῆς κειμένας, ὡσπερ
τινὸς μεσημβρινῆς.

§. 7.

Ἐκ δὴ τῶν ὑπὸ τοῦ Ποιητοῦ λεγομένων εἰκάζουσιν οἱ φρον-
τίσαντες περὶ τούτων πλέον τι, πᾶσαν τὴν παραλίαν ταύτην

442 ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

584. ὑπὸ τοῖς Τρωσὶ γεγονέναι, διηρημένη μὲν εἰς δύνασείας ἐνέα, ὑπὸ δὲ τῷ Πριάμῳ τεταγμένην κατὰ τὸν Ἰλιακὸν πόλεμον, καὶ λεγομένην Τροίαν δῆλον δ' ἐκ τῶν κατὰ μέρες. Οἱ γὰρ περὶ τὸν Ἀχελέα τειχίρεις ὄρῶντες τοὺς Ἰλιέας κατ' ἀρχὰς, ἔξω ποιεῖσθαι τὸν πόλεμον ἐπεχείρησαν, καὶ περιόντες ἀφαιρεῖσθαι τὰ κύκλω.

**Δώδεκα δὴ σὺν νησὶ πόλεις ἀλάπαξ ἀνθρώπων,
Πεζὸς δ' ἐνδεκά φυρικαὶ κατὰ Τροίην ἀρίστων.**

Τροίην γὰρ λέγει τὴν πεπορθημένην ἡπειρον· πεπόρθηται δὲ ἐν ἄλλοις τόποις καὶ τὰ ἀντικείμενα τῇ Λέσβῳ, τὰ περὶ Θήνη, καὶ Λυρνησὸν, καὶ Πύδασον τὴν τῶν Λελέγων, καὶ ἔτει τοῦ Εύρυπύλου τοῦ Τηλέφου παιδός.

Ἄλλ' οἶου τὸν Τηλεφίδην κατενήρατο χαλκῷ,

οἱ Νεοπτόλεμοι,

Ἥρως Εύρύπυλον.

Ταῦτα δὴ πεπορθῆσθαι λέγει, καὶ αὐτὴν τὴν Λέσβον·

— ὅτε Λέσβον ἐύκτιψέντην ἔλεν αὐτός.

Kai

Πέρσες δὲ Λυρνησὸν καὶ Πύδασον.

Kai

Λυρνησὸν διαπορθῆσας· καὶ τείχεα Θήνης.

Ἐκ μὲν Λυρνησοῦ ἡ Βρισηῖς ἄστω·

Τὴν ἐκ Λυρνησοῦ ἔξαιμετο,

ἥς ἐν τῇ ἀλώσει τὸν Μύνητα καὶ τὸν Ἐπίσροφον πεσεῖν φησιν, ὡς ἡ Βρισηῖς θρηνοῦσα τὸν Πάτροκλον δηλοῖ·

Οὐδὲ μὲν οὐδὲ μ' ἔχετες, ὅτ' ἀνδρ' ἐμὸν ὥκης Ἀχελλεὺς

Ἐκτεινεν, πέρσαν δὲ πόλιν Θείοιο Μύνητος,

Κλαίειν.

585. ἐμφαίνει γὰρ τὴν Λυρνησὸν λέγων πόλιν Θείοιο Μύνητος, ὡς ὡς δύνασευομένην ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ἐνταῦθα πεσεῖν αὐ-

τὸν μαχόμενον· ἐκ δὲ τῆς Θήβης ἡ Χρυσοῦς ἐλάφῳ· 585.

Ωἰχόμενος δὲ Θήβην ἵερὸν πόλιν Ηστίωνος·

ἐκ δὲ τῶν ἀχθέντων ἐκεῖθεν φησὶν εἶναι τὴν Χρυσοΐδα. [Καὶ τὴν Ἀνδρομάχην δὲ]:

Ἀνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ηστίωνος,
Ηστίων, ὃς ἔναιεν ὑπὸ Πλάκωνος ὑλητέσση,
Θήβη ἄποπλακή, Κελίκεσσ' ἀνδρεσσιν ἀνάσσων.

Οὐεῖνας δὲ τούτοις καὶ τὸ ὑπὸ τῆς Ανδρομάχης λεχθὲν οὗτως,

Ἐκτορ, ἐγὼ μέντοιος! ἢν δρα γενόμενος αἴσῃ
Ἀμφότεροις σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμου ἐνὶ οἴκῳ,
Αὐτάρ ἐγὼ Θήβησιν,

οὐκ οἴονται δεῖν ἐξ εὐθείας ἀκούειν, ἀλλὰ καθ' ὑπερβατὸν,
Ἀμφότεροις ἐν Τροίῃ, σὺ μὲν Πριάμου ἐνὶ οἴκῳ, αὐτάρ
ἐγὼ Θήβησιν. Δευτέρα οὖν αὕτη δυνατεία Τρωϊκὴ μετά
τὴν ὑπὸ Μύνητος. Τρίτη δὲ ἐσὶν ἡ τῶν Λελέγων, καὶ αὕτη
Τρωϊκή.

Ἄλτεω, ὃς Λελέγεσσε φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσεις·

οὗ τῇ θυγατρὶ συνελθὼν Πρίαμος γεννᾷ τὸν Λυκάονα καὶ
Πολύδωρον. Καὶ μὴν οἵ τε ὑπὸ τῷ Εἴκτορει ἐν τῷ καταλόγῳ
ταττόμενοι, λέγονται Τρῷες.

Τρῷα μὲν ἡγεμόνις μέγας κορυφαῖος Εἴκτωρ.

Οἱ Ψ' ὑπὸ τῷ Αἰνείᾳ:

Δαρδανίων αὗτ' ἥροχεν ἐνὶ πάτεις Ἀγγίσαο·

Καὶ οὗτοι Τρῷες φησὶ γοῦν·

Αἰνεία, Τρῷαν βουληφόρε.

Οἱ Ψ' ὑπὸ Ποιμάρῳ Λύκιοι, οὓς καὶ αὐτοὺς καλεῖ Τρῷας.

Οἱ δὲ Ζελειαὶ ἔναιοις ὑπὲν πόδια νείατον Ἰδης,

Ἀφνειοὶ, πένοντες υδώρ μελανούς Αἰσθήποιο,

Τρῷας τῶν αὗτ' ἥροχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός,

Πάνθαρος.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΑΣ
ΤΟΜΕΑ ΒΙΛΟΥΦΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ
ΙΩΑΝΝΙΝΑΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ

585. Ἐκτη δὲ αὕτη δυνατεία. Καὶ μὴν οἵ τε μεταξὺ τοῦ Αἰσθῆπου καὶ Ἀβύδου Τρῷες ὑπὸ μὲν γὰρ τῷ Ἀσίῳ ἐξι· τὰ περὶ Ἀβύδου.

Οἱ δὲ αἴοι Περκώτην καὶ Ψράκτειον ἀμφενέμοντο,
Καὶ Σητὸν, καὶ Ἀβύδον ἔχον, καὶ διαν Δρίσθην,
Τῶν αὐτὸν ἕρτακιδης ἡρχ' Ἀσιος.

Ἄλλ' ἐν Ἀβύδῳ μὲν υἱὸς τοῦ Πριάμου διέτριβεν, ἵππους νέμων, πατρώχας δηλονότε·

Ἄλλ' οὐδὲν Πριάμοιο νόσον βάλε Δημοκόωντα·
Οἵσι οἱ Ἀβύδοις ἡλιδε παρ' ἵππων δύκειάν τοι.

586. Εὐδὲ Περκώτη υἱὸς Ἰκετάνος ἐβούνθμει, οὐκ ἄλλοτρίας οὐδὲ οὗτος βοῦς·

— πρῶτον δὲ Ἰκετανίδην ἐνένιπτεν,
Ἴφθιμον Μελάνιππον· οἱ δὲ ὄφρα μὲν εἰλίποδας βοῦς
Βόσκεν Περκώτη.

Ως καὶ αὕτη ἀν εἴη Τρῷας καὶ ἡ ἐφεξῆς ἕως Ἀδραζείας·
ἡρχον γὰρ αὐτῆς

Τοιούτης Μίροπος Περκωσίου.

Πάντες μὲν δὴ Τρῷες οἱ ἀπὸ Ἀβύδου μέχρι Ἀδραζείας, δίχα μέντοι διηρημένοι, οἱ μὲν ὑπὸ τῷ Ἀσίῳ. οἱ δὲ ὑπὸ τοῖς Μεροπίδαις· καθάπερ καὶ ἡ τῶν Κιλάων διττή, ἡ μὲν Θηβαϊκή, ἡ δὲ Λυριησσίς· ἐν αυτῇ δὲ ἀν λεχθείη [καὶ] ἡ ὑπὸ Εύρυπύλῳ ἐφεξῆς οὖσα τῇ Λυριησσίδι. Ότι δέ τούτων ἀπόντων ἡρχεν δὲ Πρίαμος, οἱ τοῦ Ἀχιλλέως λόγοι πρὸς τὸν Πρίαμον σαφῶς ἐμφωνίζουσι·

Καὶ σέ, γέρον, τὸ πρὸν μὲν ἀκούομεν ὅλειον εἶναι·
Οσσον Λέσβος ἄνω, Μάσκαρος ἔδος, ἐντὸς ἐέργει,
Καὶ Φρυγίη καθύπερθε, καὶ Εὔλησποντος ἀπείρων.

§. 8.

Τότε μὲν οὖν τοιαῦτα ὑπῆρχεν. Τέσερον δὲ ἡκολούθησαν

μέταβολαι παντοῖαι. Τὰ μὲν γάρ περὶ Κύζικου Φρύγες ἐπώκη- 586.
σαν ἔως Πρακτίου· τὰ δὲ περὶ Ἀβυδον Θρᾷκες· ἔτι δὲ πρότερον
τούτων ἀμφοῦ Βέβρυχες καὶ Δρύοπες· τὰ δὲ ἔξης Τρῆρες,
καὶ οὗτοι Θρᾷκες· τὸ δὲ Θύριος πεδίον Λυδοί, οἱ τότε Μήσονες,
καὶ Μυσῶν οἱ περιγενόμενοι τῶν ὑπὸ Τηλέφῳ πρότερον καὶ
Τεύθραντι. Οὕτω δὴ τοῦ Ποιητοῦ τὴν Αἰολίδα καὶ τὴν Τροίαν
εἰς ἐν συντεθέντος, καὶ τῶν Αἰολέων τὴν ἀπὸ τοῦ Ερμοῦ πᾶ-
σαν μέχρι τῆς κατὰ Κύζικου παραλίας κατασχόντων, καὶ πόλεις
κτισάντων, οὐδὲ ἀν τημεῖς ἀτόπως περιοδεύσαψεν, εἰς ταῦτα
συντιθέντες τὴν τε Αἰολίδα νῦν ἴδιως λεγομένην, τὴν ἀπὸ τοῦ
Ερμοῦ μέχρι Λεκτοῦ καὶ τὴν ἐφεξῆς μέχρι τοῦ Αἰσηπού. Εὐ-
γάρ τοις καθ' ἔκαστα διακρινοῦμεν πᾶλιν, παρατιθέντες ἄμα
τοῖς νῦν οὖσι τὰ ὑπὸ τοῦ Ποιητοῦ καὶ τῶν ἄλλων λεγόμενα.

§. 9.

Ἐσιν οὖν μετὰ τὴν τῶν Κυζικηνῶν πόλιν καὶ τὸν Αἴσηπον
ἀρχὴ τῆς Τρωαίδος καθ' Όμηρον. Λέγει δὲ ἐκεῖνος μὲν οὗτω
περὶ αὐτῆς·

Οἱ δὲ Ζέλειαν ἐναισιν ὑπαὶ πόδαι νείσατον Ἰδης,
Ἄφυσιοι, πίνοντες ὑδωρ μελάνη Αἰσηποιο,
Τρῶες· τῶν αὐτὸς ἡρχες Αυκάσιος ἀγλαός νιὸς,
Πάνθερος.

Τούτους δὲ καλεῖ καὶ Λυκίους· Άφνειοὺς δὲ ἀπὸ τῆς Άφνη 587.
τιδος νομίζουσι λίμνης· καὶ γάρ οὗτω καλεῖται ἡ Δασκυλίτις.

§. 10.

Η μὲν δὴ Ζέλεια ἐν τῇ παρωρείᾳ τῇ ὑπάτῃ τῆς Ἰδης ἐσὶν,
ἀπέχουσα Κυζίκου μὲν σαδίους ἐνευήκοντα καὶ ἑκατόν· τῆς δὲ
ἔγγυτάτω Ναλάττης, καθ' ἣν ἐκδίδωσιν Αἴσηπος, ὅσου ὅγδοο-

587. κοντα. Ἐπιμερίζει δὲ συνεχῶς τὰ κατὰ τὴν παραλίαν τὴν μετά τὸν Αἰσηπόν.

Οἱ δὲ Ἀδρητειάν τέ εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ,
Καὶ Πιτύεικήν εἶχον, καὶ Τηρείνης ὄρος αἴπερ·
Τῶν ἦρχός Ἀδρητος τε καὶ Ἀμφιος λινοθώρηξ,
Χις δύνα Μέροπος Περκωσίου.

Ταῦτα δὲ τὰ χωρία τῇ Ζελείᾳ μὲν ὑποπέπτωκεν· ἔχουσι δὲ **Κυζακηνοί** τε καὶ Πριαπηνοί μέχρι καὶ τῆς παραλίας. Περὶ μὲν δούν τὴν Ζελειών ὁ Τάρσιος ἐστι ποταμὸς, εἴκοσιν ἔχων διαβάσεις τῇ αὐτῇ ὅδῷ καθάπερ ὁ Ἐπτάπορος, διν φησιν δὲ Ποιητής. **Ο** δὲ ἐκ Νικομήδειας εἰς Νίκαιαν τέτταρας καὶ εἴκοσι· καὶ δὲ ἐκ Φολόης εἰς τὴν Ἡλείαν, Σκάρθων, πέντε καὶ εἴκοσι πολλάς δὲ καὶ δὲ ἐκ Κοσκινίων εἰς Ἀλεξανδρεῖαν πέντε δὲ καὶ ἑβδομήκοντα δὲ ἐκ Τυρίων εἰς Σόλους μίαν τοῦ Ταύρου.

§. 11.

Τὸ πέρι δὲ τῆς ἐκβολῆς τοῦ Αἰσηπού σχεδόν τι... σαδίοις κολωνός ἐστι, ἐφ' ὧ τάφος δείκυνται Μέμνονος τοῦ Τιθωνοῦ πλησίον δὲ ἐστὶ καὶ ἡ Μέμνονος κώμη. Τοῦ δὲ Αἰσηπού καὶ τοῦ Πριαπού μεταξὺ ὁ Γράνικος ῥεῖ, τὰ πολλὰ δὲ Ἀδρασείας πεδίον· ἐφ' ὧ Ἀλέξανδρος τοὺς Δαρείου στρατόποις ἀνέκρατος ἐνίκησε συμβαλῶν, καὶ πᾶσαν τὴν ἐντὸς τοῦ Ταύρου καὶ τοῦ Εὐφράτου παρελαβεν. Επὶ δὲ Γράνικῷ πόλις ἡ Σιδηνή, χώραν ἔχουσα πολλὸν ὄμώνυμον κατέσπασμα δὲ νῦν. Εν δὲ τῇ μεθορίᾳ τῆς Κυζακηνῆς καὶ τῆς Πριαπηνῆς ἐστὶ τὰ Ἀρπαγεῖα τόπος, ἐξ οὗ τὸν Γαυμυκήδην μυθεύουσιν ἡρπάχθαι· ἄλλοι δὲ περὶ Δαρδανίου ἀκρανού, πλησίον Δαρδανού.

§. 12.

Πρίαπος δὲ ἐστὶ πόλις ἐπὶ Θαλάσσῃ καὶ λιμνῇ κτίσμα δέ τι

μὲν Μιλησιών φασίν, οἵπερ καὶ Ἀβυδον καὶ Προκόπιησον συν- 587.
 ὡκισαν κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν· οἱ δὲ Κυζικηνῶν. Ἐπώνυμος δὲ
 ἐστὶ τοῦ Πριάπου τιμωμένου παρ' αὐτοῖς, εἴτ' ἐξ Ὀρυεῶν τῶν
 περὶ Κόρινθου μετενηγυμένου τοῦ ἱεροῦ, εἴτε τῷ λέγεσθαι
 Διογύσου καὶ Νύμφης τὸν Θεὸν, ὄρμησάντων ἐπί. τὸ τιμᾶν
 αὐτὸν τῶν ἀνθρώπων· ἐπειδὴ σφόδρα εὐάρπελός ἐστιν ἡ χώρα
 καὶ αὕτη, καὶ ἡ ἐφεξῆς ὅμορος, ἡ τε τῶν Παριανῶν καὶ ἡ τῶν
 Λαμψακηνῶν. Οἱ γοῦν Ξέρξης τῷ Θεμιτοκλεῖ εἰς οἶνον ἔθωκε
 τὴν Λαμψακον. Απεδείχθη δὲ Θεὸς οὗτος ὑπὸ τῶν νεωτέρων· 588.
 οὐδὲ γάρ Ήσιόδος οἶδε Πριάπουν ἀλλ' ἔστι τοῖς Ἀττικοῖς,
 Όρθανῃ καὶ Κονιστῇ καὶ Τύχωνι, καὶ τοῖς τοιούτοις.

§. 13.

Ἐκαλεῖτο δὲ ἡ χώρα αὕτη Ἀδράτεια καὶ Ἀδρατείας πεδίον,
 κατὰ ἕνδος τι οὗτω λεγόντων τὸ χωρίον διετῶς· ὡς καὶ Θύβην
 καὶ Θύβης πεδίον, καὶ Μυγδονίαν καὶ Μυγδονίας πεδίον. Φησί
 δὲ Καλλισθένης, ἀπὸ Ἀδράτου βασιλέως, δις πρῶτος Νεμέσεως
 ἱερὸν ἴδρυσατο, καλεῖσθαι Ἀδράτειαν. Ἡ μὲν οὖν πόλις μεταξὺ
 Πριάπου καὶ Παρίου, ἔχουσα ὑποκείμενον πεδίον ὅμώνυμον, ἐν
 ᾧ καὶ μαντεῖον ἦν Ἀπόλλωνος Ἀκταίου καὶ Ἀρτέμιδος *κατὰ τὴν
 Πυκάτην*. εἰς δὲ Πάριον μετηνέχθη πᾶσα ἡ κατασκευὴ καὶ
 λιθία κατασπασθέντος τοῦ ἱεροῦ· καὶ ὥκοδοι μήθη ἀξιον κατὰ τε
 μέγεθος καὶ καλλος· τὸ δὲ μαντεῖον ἐξηλείφθη, καθάπερ καὶ
 τὸ ἐν Ζελείᾳ· Ἐνταῦθα μὲν οὖν οὐδὲν ἱερὸν Ἀδρατείας δεί-
 κνυται, οὐδὲ Νεμέσεως· περὶ δὲ Κύζικου ἐστιν Ἀδρατείας
 ἱερόν. Ἀντίμαχος δὲ οὗτω φησίν.

Ἔσι δέ τις Νέμεσις, μεγάλη θεὸς, ή τάδε πάντα
 Πρὸς μακάρων ἔλαχεν· βωμὸν δέ οἱ εἴσατο πρῶτος

*...

588. Ἀδρητος, ποταμοῖο παρὰ ρόου Αἰσάποιο,
Ἐνθα τετίμηται τε καὶ Ἀδρῆς εἰς καλεῖται.

§. 14.

Ἔσι δὲ καὶ τὸ Πάριον πόλις ἐπὶ Θαλάσση, λιμένα ἔχουσα μεῖζω τῆς Πριάπου· καὶ ηὐξημένη γε ἐκ ταύτης Θεραπεύοντες γάρ οἱ Παρισιοί τοὺς Ἀτταλικοὺς, ὃφ' οἵς ἐτέτακτο ἡ Πριαπηνή, πολλὴν αὐτῆς ἀπετέμοντο, ἐπιτρεπόντων ἐκείνων. Εὐταῦρα μυθεύονται τοὺς Ὁριογενεῖς θυγγένειάν τινα ἔχειν πρὸς τοὺς ὄφεις· φασὶ δ' αὐτῶν τοὺς ἄρρενας τοῖς ἔχιοδήκτοις ἄκος εἶναι, συνεχῶς ἐφαπτομένους, ὥσπερ τοὺς ἐπωδὸντας, πρῶτον μὲν τὸ πελίωμα εἰς ἑαυτοὺς μεταφέροντας, εἶτα καὶ τὴν φλεγμονὴν παύοντας καὶ τὸν πόνον. Μυθεύονται δὲ καὶ τὸν ἀρχηγέτην τοῦ γένους, ἡρωάτων, μεταβαλεῖν ἐξ ὄφεως· τάχα δὲ τῶν Ψύλλων τις ἦν τῶν Λιβυκῶν, εἰς δὲ τὸ γένος διέτεινεν ἡ δύναμις μέχρι ποσοῦ. Κτίσμα δ' ἔστι τὸ Πάριον Μιλησίων καὶ Ἐρυθραίων καὶ Παρίων.

§. 15.

Πιτύα δ' ἔστιν ἐν Πιτυοῦντι τῆς Παρισινῆς, ὑπερκείμενον ἔχουσα πιτυῶδες ὄρος· μεταξὺ δὲ κεῖται Πριάπου καὶ Παρίου, κατὰ Λῖνον, χωρίον ἐπὶ Θαλλάσση, ὅπου οἱ Λιγούσιοι κοχλίαι ἄριστοι τῶν πάντων ἀλίσκονται.

§. 16.

Ἐν δὲ τῷ παραπλῷ τῷ ἀπὸ Παρίου εἰς Πριάπου ἡ τε παλαιά Προκόνητησός ἔστι καὶ ἡ νῦν Προκόνητος, πόλιν ἔχουσα, καὶ μέταλλον μέγα λευκοῦ λίθου, σφόδρα ἐπαινούμενον· τὰ γοῦν 589. καλλιεῖται τῶν ταύτη πόλεων ἔργα, ἐν δὲ τοῖς, πρῶτα τὰ ἐν Κυζίκῳ, ταύτης ἔστι τῆς λίθου. Εὐτεῦρεν ἔστιν Ἀρισέας, δέ

ποιητὴς τῶν Ἀριμασπείων καλουμένων ἐπῶν, ἀνὴρ γόνος, 589.
εἴ τις ἄλλος.

§. 17.

Τὸ δὲ Τηρεῖνς ὅρος, οἱ μὲν τὰς ἐν Πειρωσσῷ ὅρη φασίν, &
ἔχουσιν οἱ Κυζακηνοὶ τῇ Ζελείᾳ προσεχῆ, ἐν οἷς βασιλική.
Θύρα κατεσκεύαστο τοῖς Λυδοῖς, καὶ Πέρσαις ὕσερον οἱ δ'
ἀπὸ τετταράκοντα τῆς Λαμψάκου σαδίων δεικνύοντες λόφου,
ἐφ' ὃ μητρὸς Θεῶν ιερόν εἶναι σῆγιον, Τηρεῖνς ἐπικαλούμενον.

§. 18.

Καὶ η̄ Λαμψάκος δ' ἐπὶ Θαλάττῃ πόλις εἶναι εὐλίμενος καὶ
ἀξιόλογος, συμμένουσα καλῶς, ώσπερ καὶ η̄ Ἄβυδος· διέχει
δ' αὐτῆς ὁσου ἑνδομήκοντα καὶ ἐκατὸν σαδίους· ἐκαλεῖτο δὲ
πρότερον Πιτυοῦσσα, καθάπερ καὶ τὴν Χίου φασίν. Εὖ δὲ τῇ
περαιᾷ τῆς Χερρονήσου πολέχυιόν εἶτε Καλλίπολις· κεῖται δ'
ἐπ' αὐτῆς ἐκκειμένης πολὺ πρὸς τὴν Ἀσίαν κατὰ τὴν Λαμψά-
κηνῶν πόλιν, ώστε τὸ διάρμα μὴ πλέον εἶναι τετταράκοντα
σαδίων.

§. 19.

Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ Λαμψάκου καὶ Παρίου Παισὸς ἦν πόλις
καὶ ποταμός· κατέσπαστο δ' ἡ πόλις· οἱ δὲ Παισηνοὶ μετώκη-
σαν εἰς Λαμψάκον, Μελησίων ὄντες ἀποικοι καὶ αὐτοὶ, καθά-
περ καὶ οἱ Λαμψακηνοί. Οἱ δὲ Ποιητὴς εἴρηκεν ἀμφοτέρως,
καὶ προσθείσ τὴν πρώτην συλλαβήν,

καὶ δῆμον Ἀπαισσοῦ,

καὶ ἀφελῶν,

οἵ δ' ἐνὶ Παισῷ
Ναῖς πολυχτήμων.

45ο ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

589. Καὶ ὁ ποταμὸς νῦν οὗτῳ καλεῖται. Μιλησίων δὲ εἰσὶ καὶ αἱ Κολωναὶ, αἱ ὑπὲρ Λαμψάκου ἐν τῇ μεσογαίᾳ τῆς Λαμψακηνῆς· ἄλλαι δὲ εἰσὶν ἐπὶ τῇ ἐκτὸς Ἑλλησπόντῳ Θαλάττῃ, Ἡλίου διέχουσαι γαδίους τετταράκοντα πρὸς τοῖς ἑκατόν· ἐξ ὧν τὸν Κύκνον φασίν. Αναξιμένης δὲ καὶ ἐν τῇ Ἐρυθράϊ φησὶ λέγεσθαι Κολωνάς, καὶ ἐν τῇ Φωκίδι, καὶ ἐν Θετταλίᾳ. Ἐν δὲ τῇ Παρισιῇ ἐξὶν Ἰλιουκολώνη. Ἐν δὲ τῇ Λαμψακηνῇ τόπος εὐάμπελος Γεργίθιον· ἦν δὲ καὶ πόλις Γέργυιδα, ἐκ τῶν ἐν τῇ Κυμαίᾳ Γεργίθων· ἦν γὰρ κάκεῖ πόλις, πληθυντικῶς καὶ θηλυκῶς λεγομένη αἱ Γέργυιδες· διδευτερός δὲ Γεργίθιος ἦν Κεφαλῶν· καὶ νῦν ἔτι δεάνυται τόπος ἐν τῇ Κυμαίᾳ Γεργίθιον πρὸς Λαρίσῃ. Ἐκ Παρίου μὲν οὖν ὁ γλωσσογράφος κληθεὶς ἦν Νεοπτόλεμος, φυῖμης δέξιος· ἐκ Λαμψάκου δὲ Χάρων τε ὁ συγγραφεὺς, καὶ Ἀδείμαντος, καὶ Αναξιμένης ὁ ρήτωρ, καὶ Μητρόδωρος, ὁ τοῦ Ἐπικούρου ἑταῖρος, καὶ αὐτὸς δὲ Ἐπίκουρος τρόπον τούτῳ Λαμψακηνὸς ὑπῆρξε, διατρίψας ἐν Λαμψάκῳ, καὶ φίλοις χρησάμενος τοῖς ἀρίστοις τῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ,
590. τοῖς περὶ Ἰδομενέα καὶ Λεοντέα. Ἐντεῦθεν δὲ μετήνευκεν Ἀγρίππας τὸν πεπτωκότα λέοντα, Λινίππου ἔργον· σκέψης δὲ ἐν τῷ ἄλσει τῷ μεταξὺ τῆς λίμνης καὶ τοῦ Εύριπου.

§. 20.

Μετὰ δὲ Λαμψάκου ἐξὶν· Ἄβυδος καὶ τὰ μεταξὺ χωρία, περὶ δύν οὕτως εἴρηκε συλλαβὴν ὁ Ποιητὴς καὶ τὴν Λαμψακηνὴν καὶ τὴν Πάρισιν τελεῖ (οὐπώ γάρ ήσαν αὗται αἱ πόλεις κατὰ τὰ Τρωϊκά),

Οἱ δὲ ἄρα Περσάτην καὶ Πράκτιον ἀμφιγέμουτο,
Καὶ Σητῶν καὶ Ἄβυδου ἔχου καὶ μέσην Ἀρισθηνήν·
Τῶν αὐτὸν ἴρτακιδης ἥρχ' ἀστος,

φησίν,

590.

δὺ Ἀρίσβηθεν φέρου ἵπποις
Λινῶνες, μεγάλοις, ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήνετος.

Οὕτω δὲ εἰπὼν ἔσκε τὸ βασιλεῖον ἀποφαίνειν τοῦ Ἅσιου τὴν
Ἀρίσβην, ὃ θεν ἡκειν αὐτὸν φησίν·

— Ὁν Ἀρίσβηθεν φέρου ἵπποις
ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήνετος.

Οὕτω δὲ αἴφαντὴ τὰς χωρίας ταῦτα ἔσται, ὥστε οὐδὲ ὁμολογοῦσι
περὶ αὐτῶν οἱ ἴσοροῦντες· πλὴν ὅτι περὶ Ἀβυδόνος ἔστι καὶ
Λαμψάκου καὶ Πάριου, καὶ ὅτι ἡ Παλαιπερικώτη μετωνομάσθη
οὗτως

§. 21.

Τῶν δὲ ποταμῶν, τὸν μὲν Σελλήνετα φησίν ὁ Ποιητὴς πρὸς
τὴν Ἀρίσβην ῥεῖν· εἶπερ ὁ Ἅσιος Ἀρίσβηθεν τε ἡκε, καὶ ποτα-
μοῦ ἀπὸ Σελλήνετος· ὁ δὲ Πράκτιος ποταμὸς μέν ἔστι, πόλις
δὲ οὐχ εὑρίσκεται, ὡς τινες ἐνδιδοῦνται· ῥεῖ δὲ καὶ οὗτος μεταξὺ
Ἀβυδόνος καὶ Λαμψάκου. Τὸ δὲ οὖν,

Καὶ Πράκτιον ἀμφιενέμοντο,
οὗτοι δεκτέον, ὡς περὶ ποταμοῦ καθάπερ κόκκεῖνα,
Οἵ τ' ἄρα πάρ ποταμὸν Κηφισὸν δῖον ἔναιον,
καὶ,

Ἄμφι τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ ἔργ' ἐνέμοντο.
Ὕν δὲ καὶ ἐν Λέσβῳ πόλις Ἀρίσβα, ἡς τὴν χώραν ἔχουσι
Μηδίνιμαῖοι· ἔστι δὲ καὶ ποταμὸς Ἀρισθος ἐν Θράκῃ, ὡς εἴρη-
ται, καὶ τούτου πλησίου οἱ Κεβρῆνοι Θράκες. Πολλαὶ δὲ ὁμω-
νυμίαι Θράξι· καὶ Τρωσίν· οἷον Σκαιοί Θράκες τινες, καὶ Σκαιός
ποταμὸς, καὶ Σκαιὸν τεῖχος, καὶ ἐν Τροίᾳ Σκαιαὶ πύλαι·
Ξάνθιοι Θράκες, καὶ Ξάνθος ποταμὸς ἐν Τροίᾳ· Ἀρισθος, ὁ
ἔμβαλλων εἰς τὸν Εὔρον, [καὶ] Ἀρίσβη ἐν Τροίᾳ· Ρήσος ποταμὸς·

590. ἐν Τροίᾳ, Ρῆσος δὲ καὶ ὁ βασιλεὺς τῶν Θρᾳκῶν. Εἶτε δὲ καὶ τῷ Ἀσίῳ ὁμώνυμος ἔτερος παρὰ τῷ Ποιητῇ Ἀσιος,

Οὐ μάτρως οὐ καὶ Εὔτορος ἵπποδάμαιοι,
Δύτεκαστργυντος Εὔάρης, νιὸς δὲ Δύμαντος,
Οὐ Φοργής, καίσος ρόης ἐπει Σαγγαρίοιο.

§. 22.

Ἄβυδος δὲ **Μιλησίων** ἐσὶ κτίσμα, ἐπιτρέψαντος Γύγου,
τοῦ **Λυδῶν** βασιλέως οὗ γάρ οὐπ' ἐκεῖνῷ τὰ χωρία, καὶ οὐ
Τρωᾶς ἀπαστά ὄνομαζεται δὲ καὶ αὐτωτήριόν τι πρὸς Δαρ-

591. **δάκω** Γύγας. Ἐπίκειται δὲ τῷ σόματι τῆς Προποντίδος καὶ τοῦ
Ἐλλησπόντου· διέχει δὲ τὸ ἵσον Λαμψάκου καὶ Ἰλίου, σαδίους
περὶ ἑβδομάκοντα καὶ ἑκατόν. Ἐνταῦθα δὲ ἐσὶ τὸ ἑπτακάδιον,
ὅπερ ἔζευξεν ὁ Ξέροξης, τὸ διορίζον τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀσίαν.

Καλεῖται δὲ οὐκαντά τῆς Εὐρώπης Χερρόνησος διὰ τὸ σχῆμα,
οὐ ποιεῦσα τὰς γενὰς τὰς κατὰ τὸ ζεῦγμα· ἀντίκειται δὲ τὸ ζεῦγμα
τῇ Ἀβύδῳ. Σητὸς δὲ ἀρίστη τῶν ἐν Χερρόνησῷ πόλεων· διὰ
δὲ τὴν γειτοσύνην οὐπὸ τῷ αὐτῷ ἡγεμόνι καὶ αὐτῇ ἐτέτακτο,
οὐπω ταῦς οὐπείροις διοριζόντων τῶν τότε τὰς ἡγεμονίας. Ή μὲν
οὖν Ἀβύδος καὶ οὐ Σητὸς διέχουσιν ἀλλήλων τριάκοντά που
σαδίους ἐκ λιμένος εἰς λιμένα· τὸ δὲ ζεῦγμα ἐσὶ μικρὸν ἀπὸ
τῶν πόλεων παραλλαξάντι, ἐξ Ἀβύδου μὲν ὡς ἐπὶ τὴν Προ-
ποντίδα, ἐκ δὲ Σητοῦ εἰς τούναντίον· ὄνομαζεται δὲ πρὸς τὴν
Σητῷ τόπος Ἀποθέρα, καὶ διὰ τοῦ ἐξεύγνυτος η σχεδία. Εἶτε δὲ
ἡ Σητὸς ἐνδιτέρῳ κατὰ τὴν Προποντίδα ὑπερδέξιος τοῦ ροῦ
τοῦ ἐξ αὐτῆς· διὸ καὶ εὐπετέσερον ἐκ τῆς Σητοῦ διαίρουσι
παραλλαξάμενοι μικρὸν ἐπὶ τὸν τῆς Ἡροῦς πύργον, κακεῖσθεν
ἀφιέντες τὰ πλοῖα συμπράττοντος τοῦ ροῦ πρὸς τὴν περαιώσιν·
τοῖς δὲ ἐξ Ἀβύδου περαιουμένοις παραλλαχτέον ἐσὶν εἰς τὸναν-
τία, ὅκτω που σαδίους ἐπὶ πύργον τινὰ κατατικρὺ τῆς

ΕΡΓΑΣΤΗΝ ΙΩΑΝΝΙΝΑΣ ΤΟΜΕΑΣ ΟΥΝΟΣΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΠΙΧΑΙΡΕΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΑΠΑΖΩΝΑΣ